
SPOKEN WORD M.

www.verhaalvandestad.nl

ROTTERDAM.
MAKE IT
HAPPEN.

**HET VERHAAL
VAN DE STAD.**

SPOKEN WORD - M.

Gisteren was een bijzondere dag, het was namelijk de dag dat ik mijn zoontje een rondleiding door de stad gaf.

En naar dat moment, wil ik met jullie tijdreizen.

Zevenduizend 305 dagen verder en een dag eerder aan de rand van de Kralingse Plas vertelde ik hem het volgende...

20 jaar geleden,

ver voordat jij was geboren, zat papa op een rijdende bank en stelde de mensen vragen.

Hou zou deze stad er toch eruit zien, vele jaren later?

Wel, tot mijn grote verbazing was er niemand, die het wist.

Sommigen dachten het te weten, maar waren toch niet zo zeker.

Papa hoorde verhalen over leven in de ruimte, zonder geld en geweld.

En tegen die tijd zou de mens kunnen vliegen,

dus dat betekent automatisch gratis openbaar vervoer voor een ieder.

We moesten meer doen met het water, want het water behoort niet alleen toe aan onze prachtige haven.

Ook wilden de bewoners minder blauw en veel meer groen, tuintjes en openbare ruimtes.

En als de hoogbouw ons het zonlicht gaat ontnemen,

laten wij dan ook maar massaal op zonne-energie gaan leven.

Maar wat mij het meest is bijgebleven, was een gezamenlijk gevoel van liefde.

En natuurlijk, ook een hoop klaagzang, maar nog veel meer mooie melodieën.

En daarover gesproken...

Misschien moeten we wat meer gaan hameren op het creatieve,

de vleugels van kinderen niet afknippen, zodat zij kunnen blijven vliegen.

Want kleine jongen, ik zal je wat zeggen:

Om Erasmus te begrijpen, hoef je echt geen cum laude diploma te hebben.

En mijn stad had inderdaad veel meer magische plekken nodig.

Om daar op die plekken de lessen van het leven met de medemens te delen

We moeten dichterbij elkaar komen.

En dat, dat is voor mij de ware betekenis van samenscholen.

En ik zei het al eerder, misschien moeten we gewoon wat meer met elkaar zijn

en een tikkeltje minder naar de ander kijken,

want zolang we blijven vergelijken, blijven we verre van gelijken.

Waarop mijn zoontje zei, maar papa, die heeft dit en die heeft dat.

Dat klopt, grote vriend, maar de ware schat van deze stad

is alleen te vinden in je eigen hart.

SPOKEN WORD - M.

En ik.

Ik was bang voor wat komen ging,
want Rotterdam begon te bloeien
en wat was ik bang dat we de skyline nooit zouden ontgroeien.
Mijn stad peilde de hoogte in, maar miste soms wat diepgang.
Over de skyline gesproken, zie je dat draadje daar?
Dat is De Euromast, vroeger was die de hoogste te zien op elke foto.
Rotterdam de allergrootste,
kleinste wereldstad ter wereld.
Ik zou je naam van de daken willen schreeuwen.
En diezelfde Euromast gebruik ik dan als uitroepteken!
Over jou valt nog zoveel te zeggen en nog zoveel te vertellen.
Ik omschrijf je sierlijk, op de kubuswoningen na, die schrijf ik in blokletters.

De stedelijke horizon.
De tijd is gevlogen, gelukkig niet vervlogen, geluk is niet vervlogen.
De klok danste en de tijd heeft gesproken
Want 20 jaar geleden werd er geluisterd naar bezorgde bewoners.

Rotterdamn.
precies dezelfde, maar net iets anders.
Want kijk nu is om je heen, die concrete jungle, maar ook die vele parkjes.
Minder blauw en veel meer groen, wat een gevoel.
Hier vond en vind men het leven
En vliegen doen we nog steeds niet, want Rotterdammers houden niet van zweven.

Maar papa, wat is Rotterdam nou precies?
Rotterdam is die overtreffende trap van liefde.
Rotterdam is die trotse mengelmoestafa en je lerares Fatima, je buurvrouw Sjakelien en je ome Piet.
Rotterdam is die moeder die met 2 kids, 1 voor 1 achterop, windje tegen de Erasmusbrug op fietst.
Rotterdam is voor eeuwig, nooit voor even. Rotterdam is heel veel geven en een kleine beetje nemen.
En Rotterdam dan ben jij, de held van de stad, die later als die groot is voor Feyenoord zal spelen.
En terwijl ik hem dit vertel verschijnt er een glimlach.

Rotterdam
Het enige wat jij moet doen is ademen.
Wij bewegen wel voor jou.

Geen woorden, maar ook geen vragen.
Ik omhels die kleine en zeg: kom! wij hebben nog wat kilometers te maken.

M.